

זבחים דף ע

הלכות פסולי המקדש

פרק ששי

זבחים שנתערבו

א כל הזבחים שנתערב בהן אחת מחטאות המתות או שור הנסקל, אפלו אחד ברבוא - בלן זמותו, לפי שבעלי חיים חשוכין הן ואינן בטלין. ואם הקריב - הרצה, שאין בעלי חיים נדחין.
ב נתערב בהן אחד מאסורי המזבח - ירעו בלן עד שיפול בהן מום, וימכרו, ויביא בדמי היפה שבהן מאותו המין שלקדשים שנתערב.

הלכות שאר אבות הטמאות

פרק ראשון

טומאת הנבלה

ה חלב בהמה טהורה שמתה - טהור, שנגמר: "וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה" (ויקרא ז, כד) - מי שאסורו משום נבלה וטרפה. ואם הכשר במשקין המכשירין - הרי זה פאכלין טמאין, ואינו כבשר הנבלה. והנוגע בחלב החופה את הפליה קדם הפרשה - הרי זה טמא בנוגע בפליה עצמה, שהרי כמה חוטין נמשכין ממנה בחלב.
אבל בהמה טמאה, נחיה בין טמאה בין טהורה - אחד בשנה ואחד חלבה לטמאה, ומטמא אדם וכלים בכזית כבשר הנבלה.

פרק שלישי

נבלת העוף

יג המולק קדשים בפנים - אם היו ראויין לקרבן, ולא נמצאו בהם מומין שבאנו במקומן (איסורי מזבח ג, א), הרי אלו טהורין. פיוצא בו, עגלה ערופה שנערפה פהלקתה - טהורה; 'כפרה' כתוב בה (דברים כא, ח), פקדשים. וכן אם נשחטה אחרי ירידתה לנחל - אף על פי שאסורה בהנחה, הצילה אותה שחיטתה מידי נבלה.

הלכות רוצח ושמירת נפש

פרק עשירי

העגלה והנחל

ו עגלה ערופה אסורה בהנחה, ונקברת במקום עריפתה. ומשתרר לנחל תאסר בהנחה, אף על פי שעדיין לא נערפה. ואם מתה או נשחטה אחר ירידתה - הרי זו אסורה בהנחה, ותקבר.